

Перевод с Русского на Украинский язык

Когда человек сознательно или интуитивно выбирает себе в жизни какую-то цель, жизненную задачу, он невольно дает себе оценку. По тому, ради чего человек живет, можно судить и о его самооценке - низкой или высокой.

Если человек живет, чтобы приносить людям добро, облегчать их страдания, давать людям радость, то он оценивает себя на уровне этой своей человечности. Он ставит себе цель, достойную человека.

Только такая цель позволяет человеку прожить свою жизнь с достоинством и получить настоящую радость. Да, радость! Подумайте: если человек ставит перед собой задачу

увеличивать добро в жизни, приносит счастье людям, какие неудачи могут его постигнуть? Не тому помочь? Но много ли людей не нуждаются в помощи?

Если жить только для себя, своими мелкими заботами о собственном благополучии, то от прожитого не останется и следа. Если же жить для других, то другие сэкономят то, чему служил, чему отдавал силы.

Можно по-разному определять цель своего существования, но цель должна быть. Надо иметь и принципы в жизни. Одно правило в жизни должно быть у каждого человека, в его цели жизни, в его принципах жизни, в его поведении: надо прожить жизнь с достоинством, чтобы не стыдно было вспоминать.

Достоинство требует доброты, великодушия, умения не быть эгоистом, быть правдивым, хорошим другом, находить радость в помощи другим.

Ради достоинства жизни надо уметь отказываться от мелких удовольствий и немалых тоже... Уметь извиняться, признавать перед другими ошибку - лучше, чем врать.

Обманывая, человек прежде всего обманывает самого себя, ибо он думает, что успешно соврал, а люди поняли и из деликатности промолчали.

Жизнь - прежде всего творчество, но это не значит, что каждый человек, чтобы жить, должен родиться художником, балериной или ученым. Можно творить просто добрую атмосферу вокруг себя. Человек может принести с собой атмосферу подозрительности, какого-то тягостного молчания, а может внести сразу радость, свет. Вот это и есть творчество.

Коли людина свідомо чи інтуїтивно вибирає собі у житті якусь мету, життєве завдання, вона мимоволі дає собі оцінку. Тому, заради чого людина живе, можна судити і про її самооцінку - низьку або високу.

Якщо людина живе, щоб приносити людям добро, полегшувати їхні страждання, давати людям радість, то вона оцінює себе на рівні цієї своєї людяності. Він ставить собі за мету, гідну людину.

Тільки така мета дозволяє людині прожити своє життя з гідністю та отримати справжню радість. Так, радість! Подумайте: якщо людина ставить собі завдання

збільшувати добро в житті, приносить щастя людям, які невдачі можуть досягнути його? Чи не тому допомогти? Але чи багато людей не потребують допомоги?

Якщо жити тільки для себе, своїми дрібними турботами про власний добробут, то від прожитого не залишиться сліду. Якщо ж для інших, то інші збережуть те, чому служив, чому віддавав сили.

Можна по-різному визначати мету свого існування, але ціль має бути. Треба мати й принципи у житті. Одне правило в житті має бути у кожної людини, у її меті життя, у її принципах життя, у її поведінці: треба прожити життя з гідністю, щоб не соромно було згадувати.

Гідність вимагає доброти, великодушності, уміння не бути егоїстом, бути правдивим, добрим другом, знаходити радість у допомозі іншим.

Заради гідності життя треба вміти відмовлятися від дрібних задовольнень і чималих теж... Вміти вибачатися, визнавати перед іншими помилку – краще, ніж брехати.

Обманюючи, людина насамперед обманює себе, бо він думає, що успішно збрехав, а люди зрозуміли і з деликатності промовчали.

Життя - перш за все творчість, але це не означає, що кожна людина, щоб жити, має народитися художником, балериною чи вченим. Можна творити просто добру атмосферу довкола себе. Людина може принести з собою атмосферу підозрілості, якогось обтяжливого мовчання, а може внести одразу радість, світло. Ось і є творчість.